

men hvor megen Forøgelse, og hvor hurtigt den vil indtræde, har jeg ingen Forestilling om, og jeg maa være vaerksom med Hensyn til Statens Indtægter, navnlig naar det, som i dette Tilfælde, drejer sig om $\frac{1}{2}$ Million Rd. Hvor dette er Tilfældet, tør jeg ikke experimentere paa denne Maade; i Nar som disse, hvor vi staae noget vanskeligt og maae passe paa, at ikke nogen Indtægt af Betydning gaar tabt, tør vi ikke ret vel hengive os til saadanne Forsøg. Men det hæfter jo heller ikke saa forfækkeligt; lader os først see, hvorledes disse Brevkort see ud, og hvorledes Folk synes om dem, og om de ville bruge dem noget, saa kunne vi altid derpaa bygge vor Slutning om, hvorvidt det er tilraadeligt at gaae til en saadan Nedsettelse. Bist er det — og det troer jeg, at Alle ville erkjende —, at 4 Sk. er en billig Tare for et Brev overalt her i Landet. — Det ærede Medlem spurgte mig om Avisforsendelsen til Sverrig og Norge. Alle Priser for Avisforsendelser til Udlandet ere regulerede ved Conventioner, og disse berøres aldeles ikke ved Bestemmelserne i nærværende Lov. — Jeg maa endnu sige nogle Ord; endstjændt jeg gjerne vilde være kort, tør jeg ikke forbigaae, hvad der er sagt med Hensyn til Portofriheden. Det var mig usikkert, at der var et æret Medlem i dette Thing, som oplaftebe nogen Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt nu at hæve Portofriheden; thi jeg troer, at det er en af Hovedbetingelserne for denne Lov; jeg anseer det for en saa vigtig Deel af den hele Lovs Bygning, at det Dvrige vilde falde sammen, saasnart dette ikke blev vedtaget, og dertil maa jeg sige, at jeg finder, at det i og for sig er saa rigtigt og hensigtsmæssigt og Noget, som vi tilmed fra Fortiden af have en saadan Forpligtelse paa os til at gjøre, at jeg ikke kan see, at det paa nogen Maade vil være forsvareligt ikke at hæve Portofriheden. Det er tilmed i største Maade af Interesse i mangfoldige Henseender: det er gavnligt for Statskassen, det er gavnligt for Postvæsenet, det er gavnligt til at klare en heel Deel unyttige Forholdsregler og forældede Bestemmelser, som nu findes, kort sagt, jeg har i det andet Thing havt en heed Kamp at bestaae, som jeg maa henpise de ærede

Medlemmer til, der nærmere vilde undersøge dette Spørgsmaal. Det er mig rigtignok klart, at, dersom man vil opsætte den omhandlede Foranstaltning, indtil man har faaet Oplysninger, saa opsætter man den i al Eviighed; thi derefter er de bestandig bleven opsat. Oplysningerne har man faaet, og naar man har faaet dem, har man seet, at man ikke kunde bruge dem til Sagens Ordning. Derimod er der her givet et klart Grundlag, hvorpaa vi kunne udføre Foranstaltningen strax og saaledes, at vi ikke træde en eneste Mand for nær, idet vi lade Enhver, som hidtil har havt Portofrihed, beholde den; forsaavidt han ikke har udøvet den udenfor de lovlige Grændser, lade vi ham blive skadesløs for, at den bliver hævet, og det gjør vi med saa saa Bryderier, som muligt. Bed paa de senere fremkommende Contoisholdslove at optage Portogodtgjørelse til de Bedkommende vilde vi komme til om meget saa Nar at have faaet den hele. Sag ud af Verden; det gaaer da med Portoudgifterne paa samme Maade som med Udgifterne til Penne og Blæk. Det er dette, vi skulle stræbe at naae til, og jeg beklager meget, at vi ikke naaede dertil i 1851, thi da vilde det sandelig have været meget lettere at gjøre det end nu. Jeg maa derfor ret lægge det ærede Thing paa Hjerte Bigtigheden af Bestemmelserne i § 15. Naar et æret Medlem har nævnt, at disse Bestemmelser vare for vidtløftige, saa troer jeg ikke, at dette er Tilfældet; de indeholde netop den samme Tanke, som det ærede Medlem vil have gennemført, den nemlig, at der gives Erstatning, indtil Contoisholdslovene have reguleret Portogodtgjørelsen. Hvad Anvendelsen af Brevconvoluter og Tjenestefrimærker angaaer, da er dette en teknisk Sag, som det bliver for vidtløftigt at omtale idag, men jeg troer dog at kunne gjøre det indlysende, naar noget Medlem vil have nærmere Bessed derom, at det er en Foranstaltning, som vil lette den hele Gjenneførelse og navnlig Controllen med den rigtige Gjenneførelse ikke saa lidet, og jeg mener derfor, at de Bestemmelser, som derom staae i Lovforslaget, ere paa deres Plads. Jeg maa atter bede de ærede Medlemmer undskyldte, om jeg